

DIVADLOUNGELT

KAMENNÁ SCÉNA | LETNÍ SCÉNA

Poslední romance

Joe DiPietro

Joe DiPietro

Poslední romance

Překlad – Marta Skarlandtová
Režie – Petr Slavík

Carol – Alena Vránová
Rose – Carmen Mayerová
Ralph – Petr Kostka
Mladý muž – Jan Bochňák

Scéna – **Vladimír Hruška**
Kostýmy – **Simona Jetmarová**
Asistentka režie – **Marie Krbová**
Zvuk a světla – **Michal Brodec, Tomáš Dvořan a David Zelinka**

Zpěv – **Jan Bochňák**, sólista Dětské opery Praha (DOP),
student klasického zpěvu na Pražské konzervatoři
Hudební poradce – **Jiřina Marková-Krystlíková**,
umělecký šéf DOP, profesorka zpěvu na Státní konzervatoři
Nahráno ve studiu Národního divadla v prosinci 2012.
Zvukový mistr – **Emil Boháček**, ND
Hudební režie – **Jiřina Marková-Krystlíková**

Česká premiéra 8. ledna 2013 v Divadle Ungelt
Nositele autorských práv k dílu zastupuje DILIA, divadelní,
literární, audiovizuální agentura, o. s., Krátkého 1, Praha 9.

RYOR
česká přírodní kosmetika
pro tvář a tělo

Partnerem představení je **Ryor, a.s.**

Metamorphosis

Květiny dodává firma **Metamorphosis, s.r.o.**

**PRA
PRA
PRA
PRA** **HÁ
GUE
GA
G**

Inscenace vznikla také zásluhou grantu,
který Divadlu Ungelt udělilo **hlavní město Praha**

Vážení diváci,

Poslední romance je jedním z největších hitů
v současném repertoáru evropských scén.

Vyžaduje tři vyzrálé, prvotřídní herce
a pokud je divadlo nemá, nemá smysl hru uvádět.

Domýšlivě si myslím, že v Ungeltu se s nimi na jevišti
setkáte. Užijte si je! Vítám Vás v hledišti!

Milan Hein
umělecký ředitel Divadla Ungelt

Máte rádi hádanky? *Univerzální proces postihující živou hmotu* – víte, co to je? Samozřejmě, že stárnutí. Přírozený a biologicky zákonitý proces si dlouhou dobu neuvědomujeme, nevnímáme ho, ač nás a naše okolí denně postihuje. Tiše ho akceptujeme, neboť nám nic jiného nezbyvá, avšak to, kam více či méně pomalý proces směřuje, odsouváme do vzdálených a nám ještě neviditelných koutů. Ale proč vlastně? Co je na stáří špatného? Co je špatného procházet poslední etapou vývoje člověka? Mnoho antropologických studií ukazuje, jak v takzvaných „primitivních“ společnostech stáří uctívají. A naše společnost? Byli bychom slepí, kdybychom si nevšimli, kam jsme stáří odsunuli – je to něco, co snad ani není žádoucí, čemu je nutné se bránit, ať už všemožnými kosmetickými přípravky nebo drastickými plastickými operacemi. Všudypřítomný a nezdravý kult mládí opanuje naše myšlení a staré lidi utlačuje v té nejbolestnější formě – upírá jim právo být naší součástí.

Mainstreamová kultura chrlí filmy o mladých, chtělo by se říct plastových hrdinech, kterým to sluší, jsou zdraví a krásní, nepotí se a nikdy se nezašpiní. Filmy o skutečných starých lidech jako Hanekeho *Láska*, Eyreova *Iris*, Payneovo *O Schmidtovi*, Amenábarův *Hlas moře*, Michálkovo *Babí léto* nebo Balíkův *Romeo a Julie na konci listopadu* patří spíš k čestným výjimkám. Jak vidno, starý kontinent má pro stáří přece jen více uměleckého pochopení než Amerika. I když i tam najdeme několik umělců, kteří pod rouškou komedie hledají cestu k analýze a popsání stáří – a právě mezi takové umělce patří dramatik Joe DiPietro.

Narodil se roku 1960 v New Jersey rodičům, kteří pracovali v bankovním sektoru. Když získal bakalářský titul z angličtiny, hledal možnosti, jak se uplatnit. Začal psát nejrůznější komediální skeče.

Zlomový okamžik na sebe nenechal dlouho čekat. V roce 1992 se setkal s producentem Jimmym Robertsonem a z jejich vzájemné spolupráce vzniklo zatím DiPietrovo nejúspěšnější a nejznámější dílo – muzikál *I Love You, You're Perfect, Now Change (Miluju Tě, jsi prima, ale rychle se změň!)*. Tato veleúspěšná hudební komedie, která měla světovou premiéru roku 1996, se stala muzikálem sezóny a také nejdéle hranou hudební komedií v historii Off-Broadwaye. Muzikál, který řetězil situace mapující vývoj vztahu muže a ženy od první schůzky až po ztrátu životního partnera, byl uveden ve více než 150 městech světa včetně Prahy či Plzně (pod názvem *Miluji tě, ale...*). Je logické, že po takovém úspěchu DiPietro ve své muzikálové tvorbě pokračoval. Vrcholu v tomto oboru dosáhl v roce 2003 s muzikálem *Memphis*, pro nějž hudbu složil člen kapely Bon Jovi David Bryan. Za tento životopisný muzikál o prvním bílém discjockeyovi hrajícím v padesátých letech černou muziku oba autoři získali několik cen – včetně té nejprestižnější – Tony Award.

Ve stejném roce, kdy získal tohle ocenění, tedy v roce 2010, DiPietro z lásky ke svým přátelům Marion Rossové a Paul Michaelovi napsal hru přímo na tělo těmto dvěma zralým hercům. *The Last Romance (Poslední romance)* byla pro DiPietrovy muzikálové fanoušky překvapením. Zvolil komorní formát činoherní tragikomedie. A ačkoli od využití hudby zcela neupustil – motiv opery a zpěvu slavných árií je zásadním doplňujícím článkem hry – vystavěl text na půdorysu tragikomické činohry plné lehkých a vtipných dialogů ve stylu jeho velkého vzoru Neila Simona. Boj proti vnitřnímu zkosnatění a smrti duše a ostatně i těla je pro tuto hru tak signifikantní, že se zdá, že autor celým svým dílem, v němž čas a zrání hrálo vždy velkou roli (viz

například muzikál *Miluji tě, ale...*), směřoval právě k tomuto dramatu. *Poslední romanci* napsal bez přemrštěných ambicí, s láskou ke svým přátelům a s úctou ke všednosti obyčejného života. Bez velkých gest a bez nových invenčních nápadů uhranul mnoho diváků po celé Americe. A to i přesto, že se jedná o velmi prostý, možná až klišovitý příběh. Základ úspěchu *Romance* totiž tkví ve velkém prostoru pro herecké umění. Její programová obyčejnost, až banalita, totiž vyžaduje mistrovské herecké naplnění, kdy například na první pohled obyčejná příhoda ztráty psa se pro osamělého člověka musí stát palčivou bolestnou tragédií.

Pro znalce DiPietrova díla nebyla *Romance* takovým překvapením jako pro fanoušky jeho muzikálů. Znali totiž už jeho komornější hry, které po masivním úspěchu muzikálů ustoupily stranou. Neprávem. Komedialní detektivní hra z roku 2000 *Art of Murder (Umění vraždy)* pro čtyři postavy získala dokonce uznávané ocenění Edgar Award (obdoba Oscara pro autory detektivního žánru). A v ještě starší hře z roku 1994 *Over The River And Through The Woods (Potichu to neumím, jsem vášnivej! aneb Famílie)* předznamenal téma *Romance*, když celou bláznivou komedii založil na prarodičích. Ti brání vnukovi, aby se přestěhoval do jiného státu ze strachu, že by o něj nadobro přišli. Stáří a strach z osamění se DiPietroovým dílem vine jako tenká, ale pevná nit. Neúnavně tak dokazuje, že stáří není a nemůže být synonymem pro uzavřenost, předpojatost a zatuchlost, ale že stáří je velkolepá životní fáze plná moudrosti, citu, touhy a radosti.

Repertoár mladého adepta do MET Ralpha Belliniho:

1) „*Mattinata*“

Ruggero Leoncavallo (1857-1919)

Mattinata (Ráno) byla první píseň, kterou italský skladatel, představitel operního verismu, Leoncavallo napsal přímo na objednávku gramofonové firmy. Složil ji v roce 1904 a věnoval ji tehdy legendárnímu tenoristovi Enricu Carusovi. Právě on ji také v tom samém roce natočil s klavírním doprovodem samotného skladatele. Brzy se píseň stala oblíbeným číslem mnoha operních hvězd. Árii, v níž trubadúr pod oknem zpívá své milé že, „všude kde není, je temno a tam, kde je, rodí se láska“ natočila snad každá hvězda operního světa včetně Luciana Pavarottiho či dokonce Joan Sutherlandové.

„Oblékni se také celá do bílého
a otevři bránu svému pěvci!
Kde nejsi ty, i samo světlo chybí,
s tebou přichází láska.“

2) „*Finch'han dal vino, calda la testa*“

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Proslulá barytonová árie z druhé scény prvního dějství Mozartovy „pražské“ opery *Don Giovanni* zachycuje prostopášníka, jak nedává na rady přítele a nabádá ho, ať uspořádá večírek a pozve na něj všechny krásné ženy. Převeselá árie, které se přezdívá „šampaňská“ je prubířským kamenem každého barytonisty.

„Dokud mají z vína rozpálenou hlavu,
nech připravit velkou slavnost.
Když potkáš na náměstí nějakou dívku,
snaž se ji také pozvat dál,
snaž se ji také pozvat dál,
pozvat dál,
pozvat dál.“

Ať tančí bez jakéhokoli pořádku,
jednoho menuet, druhého folii,
dalšího necháš tančit alemanu.
Jednoho necháš tančit menuet,
dalšího necháš tančit folii,
dalšího folii necháš tančit.“

3) „*E fra quest'ansie*”

Ruggero Leoncavallo (1857-1919)

Árii z prvního dějství třetí scény populární tragické veristické opery *Pagliacci (Komedianti)* napsal již zmiňovaný skladatel v roce 1892 a vložil ji do úst milovníka, obyčejného vesničana Silvia. Ten propadl vášní k vdané ženě a chce s ní utéci.

„Proč jsi mě líbala,
tak vášnivě a s rozkoší?
Jestli jsi zapoměla na ten prchavý čas,
já nemohu,
ani nechci.
Ta vášeň, ty žhavé polibky,
které roznítily mé srdce.“

„Na vše zapomeneme! Na vše zapomeneme!
Dívej se mi do očí! Dívej se na mne!
Na vše zapomeneme!
Dívej se na mne a líbej mě! Miluji tě.
Dívej se na mne a líbej mě! Miluji tě. Miluji tě.“

4) „*Vision fugitive*”

Jules Émile Frédéric Massenet (1842-1912)

Čtyřaktová francouzská opera *Hérodiade* inspirovaná románem Gustava Flauberta a zpracovávající biblický námět o Salome vznikla roku 1881 a je zástupcem oper velkého romantického gesta. Dramatická barytonová árie Héroda *Vision fugitive (Letmý pohled)* je z druhého dějství první scény, v níž král sám sobě přiznává svou vášnivou touhu po Salome.

„Prchavá vidino, za níž se stále ženu.
Ach, tebe chci spatřit,
ó, má lásko!
Ó, má naději!
Celý život jsi mi zajala...“

5) „*Scintille, diamante*”

Jacques Offenbach (1819-1880)

Fantastická lyrická opera *Hoffmannovy povídky* o pěti jednáních z pera francouzského skladatele premiérována roku 1881 vychází z hudební komedie a operety a má pro svou složitou strukturu několik verzí. *Scintille, diamante* (*Třpytivý diamant*) neboli diamantová árie nebyla původní součástí opery. Vychází ze starších Offenbachových melodií, ale složil ji někdo jiný a v roce 1904 do opery uměle přidal. Árie se proslavila a dnes záleží pouze na úmyslu inscenátorů, zda píseň Hoffmannova nepřítele, kapitána Dapertutta, který prostřednictvím prstenu ovládá konkubínu Giullietu, vyškrtne či ne.

„Ach, jiskřete, diamanty,
a jako zrcadlo, jež uvězní skřivana,
jiskřete, diamanty,
očarujte jej,
očarujte jej...”

6) „*Donne mie, la fate a tanti, a tanti, a tanti, a tanti*”

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Komická opera z roku 1790 *Così fan tutte* (v překladu *Takové jsou všechny*) je založena na sázce dvou mladíků s provokatérem donem Alfonsem. Alfonso nevěří, že jsou jejich snoubenky tak věrné, jak se jim zdají a vsadí se, že jim to dokáže. A vsutku dokáže. V druhém dějství ve druhé scéně lyrický baryton Guglielmo naříká na nevěrnou povahu všech žen.

„Milé dámy, dokážete přelstít
tolik mužů, ale skutečně tolik,
že, mám-li vám říci pravdu,
pokud si milenci stěžují,
začínám je litovat,
začínám je litovat.“

7) „*È sogno? o realtà?*”

Giuseppe Verdi (1813-1901)

Poslední dokončená opera velkého italského mistra Giuseppe Verdiho *Falstaff* měla premiéru v La Scale roku 1893. Při přípravě libreta vyšel Verdi ze dvou Shakespearových her – z *Veselých paniček Windsorských* a *Jindřicha IV.* a stvořil svou jedinou často uváděnou komickou operu. Postava manžela Forda ve druhém dějství v dialogu s Falstaffem zjišťuje, že mu chce svést jeho vlastní ženu. Falstaff ho navíc žádá, aby mu v tom pomohl, neboť netuší, že Ford je jejím manželem. A když konstatuje, že se s ženou již seznámil, Ford zuří – *È sogno? o realtà?* (*Je to sen nebo skutečnost?*).

„Už dohodli čas
i způsob té zrady.
Ošidili tě a podvedli!
A pak řeknou,
že žárlivý manžel je pošetilý!“

8) „*Torna a Surriento*”

Ernesto De Curtis (1875-1937)

Torna a Surriento (*Vrať se do Sorrenta*) je světově proslulá neapolská píseň, kterou roku 1902 složil italský skladatel Ernesto De Curtis na slova svého bratra básníka Giambattisty De Curtise (1860–1926). Pěvec popisuje krásu malého přístavního městečka, přičemž se vyznává z lásky k dívce, která chce odjet. Prosí ji, aby jej neopouštěla. Píseň se brzy rozšířila do celého světa a dodnes patří do repertoáru mnoha tenorů (např. Giuseppe Di Stefano, Luciano Pavarotti, Plácido Domingo, José Carreras, Franco Corelli a další). V úpravě ji zpíval Elvis Presley a dokonce i Karel Gott.

„Tuhle zemi plnou lásky
dokážeš opustit...
Tak mi neutíkej,
už mě dál netrap.
Vrať se do Sorrenta,
nenech mě zemřít.“

Petr Kostka je v očích Milana Heina Pan herec. Joe DiPietro, autor Poslední romance, je v očích Petra Kostky znalec lidských duší.

„Již jednou jsem hrál ve hře erudovaného autora Joa DiPietra. Bylo to v Divadle na Vinohradech, ve kterém jsme uvedli jeho Familií." A teď mám radost, že mohu hrát v jeho hře Poslední romance." Pan Joe DiPietro je znalec lidských duší.

A vynikající fabulista. Nestává se herci často, aby se do hry pouštěl s chutí a přímo s nadšením hned po prvním přečtení. Téměř s jistotou, že příběh mile pobaví. Ale při důkladnější práci jsem zjistil, že pan autor jde postavám pod kůži ještě hlouběji, než jsem si původně myslel, a že jejich osud i dojme. Aspoň doufám a jsem za to autorovi vděčný. A ještě vděčnější jsem za to, že píše o starých lidech. Jinak bych si totiž už nezahrál.“

V Divadle Ungelt můžete v sezóně 2012/2013 dále vidět

Deštivé dny – Keith Huff, americké drama je hrou o síle přátelství a zároveň kriminálním příběhem. Drsní chlapíci Denny a Joey jsou přáteli od dětství, které oba strávili na chicagském předměstí. Dnes jsou partáky u chicagské policie. Hrají Richard Krajčo a David Švehlík.

Fígl – Henry Mayerson, příběh baviče, který se náhle ocitne ve složité soukromé i profesní situaci. V americké tragikomedii hrají Alena Vránová, Václav Postránecký a Marta Vančurová

Hra o manželství – Edward Albee, Chantal Poullain jako Gillian a Jiří Schmitzer jako Jack

Ledňáček – Willian Gouglas Home, stylová anglická komedie o vdově, sirovi a jeho komorníkovi. Po padesáti letech se setkává slavný spisovatel (František Němec) se svou dávnou láskou (Alena Vránová). Je tu ale ještě jeho komorník (Petr Kostka)

Na útěku – Pierre Palmade a Christophe Duthuron, nezdolnou energií a nadějí nabitá komedie o náhodném setkání dvou obyčejných žen vydávajících se na cestu za svobodou, dobrodružstvím a životem prožitým naplno. Ve hře, která se s humorným nadhledem dotýká i témat nelehkých, můžete vidět Janu Štěpánkovou a Zlatu Adamovskou

Na vaše riziko! – Peter N. Darrell, Chantal Poullain a Jiří Schmitzer v poutavém psychologickém příběhu. Poullain v roli francouzské šansonierky přijíždí do Anglie převzít dům po svém právě zesnulém otci. Dědictví je ovšem komplikované. Je s ním spojeno věčné břemeno – Schmitzer

Největší démant světa – Gregory Motton, břitce vtipná hra o nenaplněné celoživotní lásce paní Thomasové a pana Smithe. Hrají Dana Syslová a František Němec

Růžové brýle – Susan Bigelowová a Janice Goldbergová, irskou hospodu a židovské lahůdkářství dělí jen úzká ulička, jejich majitelky, postarší vdovy, však rozděluje nejen náboženství, ale i dávný spor jejich zesnulých manželů. Příběh, který nepostrádá irský ani židovský humor. Hrají Zuzana Bydžovská, Hana Maciuchová a Sabina Rojková

Šest tanečních hodin v šesti týdnech – Richard Alfieri, světově proslulý divadelní hit opět na českém jevišti. Madame Lily Harrison si najme Michaela Minettiho, aby ji naučil swing, tango, valčík, foxtrot, ča-ču a moderní tanec. Hrají a tančí Chantal Poullain a Pavel Kříž

Vzpomínky zůstanou – Bernard Slade, milostný příběh i strhující rodinné drama. Zlata Adamovská a Lucie Štěpánková / Jana Stryková jako matka a dcera. Petr Štěpánek a Vilém Udatný / Pavel Kikinčuk v mužských rolích jímavého příběhu

S nebývalou ochotou ... – recitál Marty Kubišové, nejnovější recitál legendární pěvecké hvězdy Marty Kubišové. Host večera Milan Hein, doprovází hudební skupina Petra Maláska nebo Karla Štolby

Divadlo Ungelt

UNGELT – původně areál odpočinku pro kupce. V areálu se vybíral poplatek (clo), zvaný ungelt. Odtud dnešní název areálu. Kromě celnice tady kupci měli dvůr, špitál a kostel. Po obvodu dvora, který sloužil jako tržiště, vyrůstaly nejstarší románské domy. Základy tohoto domu, rovněž v románském slohu, pocházejí z 11. století a jsou k vidění v klubu divadla. Celý dům, včetně prostor, které byly zrekonstruovány na divadlo, tu stojí od 14. století.

Soukromé Divadlo Ungelt bylo slavnostně otevřeno 2. října 1995 panem Milošem Kopeckým, který divadlu daroval své oblíbené otáčivé křeslo. To se nachází v divadelním klubu v unikátním společenství dalších křesel a židlí - darů od sponzorů a známých osobností českého veřejného života, příznivců divadla.

Divadlo Ungelt, Malá Štupartská 1, Praha 1
www.divadlounge.cz

Letní scéna Divadla Ungelt, Nový Svět, Praha 1 – Hradčany
www.letniscena.cz

Dárci židlí

Zlata ADAMOVSÁ / Jitka ASTEROVÁ / Norbert AUERBACH / Jiří BARTOŠKA / Prof. MUDr. Vladimír BENEŠ, DrSc. / Martin BEZOUŠKA / Lucie BÍLÁ / Ing. Michal BORGES / Jana BREJCHOVÁ / Tereza BRODSKÁ / Hana BUREŠOVÁ / Zuzana BYDŽOVSKÁ a Miroslav ETZLER / Aleš CIBULKA / Vilma CIBULKOVÁ / COMMERZBANK / Martina DELIŠOVÁ / Magdalena DIETLOVÁ a Dr. Milan SLÁDEK / Michal DOČEKAL / Zeno DOSTÁL / Jaromír DULAVA / Josef DVORÁK / Helena DVORÁKOVÁ / Monika ELŠÍKOVÁ / Fero FENIČ / Ladislav FIALKA / Květa FIALOVÁ / pes FILIP / Ing. Jan FISCHER CSc. / Jefim FIŠTEJN / MUDr. Alfred GEBHARD / Václav HAUPT / Dagmar a Václav HAVLOVI / Bohumila a Walter HEINOVI / Šárka HEJNOVÁ / Ljuba HERMANOVÁ / Hana a Karel HEŘMÁNKOVI / MUDr. Radkin HONZÁK / Prof. MUDr. Cyril HÖSCHL, DrSc., FRCPsych. / PhDr. Slavomil HUBÁLEK / Eva a Václav HUDEČKOVI / František HUSÁK / Vítězslav JANDÁK / Nina JIRÁNKOVÁ / MUDr. Milan JIRÁSEK / PhDr. Vladimír JURAČKA / Jiří JUST / Jan KANZELSBERGER / Ivan KLÁNSKÝ / Dušan KLEIN / Milan KŇAŽKO / Miloš KOPECKÝ / Petr KOSTKA / Ing. Martin KRAFL / Richard KRAJČO / JUDr. Tomáš KRAUS / Pavel KRÍŽ / Vendula KRÍŽOVÁ / Marta KUBIŠOVÁ / Jiří LÁBUS / Pavel LIŠKA / Radovan LUKAVSKÝ / Jana MALÁ / Dana a Petr MALÁSKOVI / Zuzana a Matěj MINÁČOVI / Jitka MOLAVCOVÁ / Otakar MOTEJL / Petr MOTLOCH / Kamila MOUČKOVÁ / Ladislav MRKVIČKA / Jiří MUCHA / Světlana NÁLEPKOVÁ / Václav NECKÁŘ / Luděk NEKUDA / Jitka NĚMCOVÁ / František NĚMEC / Mathilde NOSTITZ / Ota ORNEST / Jeňýk PACÁK / Irena PAVLÁSKOVÁ / Halina PAWLOWSKÁ / Mgr. Robert PERGL / Libor PEŠEK / Prof. MUDr. Jan PIRK, DrSc. / Jindřich POLÁK / Viktor Polesný / Václav POSTRÁNECKÝ / Chantal POUILLAIN / Michal PROKOP / Vlasta PRŮCHOVÁ-HAMMEROVÁ / Vlastimil RIEDL / Pražská realitní kancelář ROYAL – Ing. Jaroslav Košťál / Linda RYBOVÁ / Alena SCHÄFEROVÁ / Jiří SCHMITZER / Jan a Libuše SCHNEIDEROVI / Vladimír a Petr SÍSOVI / Jan SKALICKÝ / Marta SKARLANDTOVÁ / Tomáš SLÁMA / Ladislav SMOČEK / Jiří STACH / Simona STAŠOVÁ / Jiří SUCHÝ / Jiří SVOBODA / Dana SYSLOVÁ / Petr ŠTĚPÁNEK / Jana ŠTĚPÁNKOVÁ / Karel ŠTOLBA / David ŠVEHLÍK / Libuše ŠVORMOVÁ / Jan TEPLÝ / Pavel TIGRID / TON a.s. / TRICO / Vilém UDATNÝ / Milan UHDE / Eva URBANOVÁ / Marta VANČUROVÁ / Petra a Josef VAVROUŠKOVI / Ondřej VETCHÝ / Pavel VĚTROVEC / Oldřich VÍZNER / Alena VRÁNOVÁ / Pavel VRBA / Petr WEIGL / PhDr. Petr WEISS / Anna WETLINSKÁ / Zdeněk ZDENĚK / Stanislav ZINDULKA

Umělecký ředitel a majitel: Milan Hein

Spolupracovníci divadla:

Jiří Pritz, Martin Šimek, Linda Pajić, Marie Krbová, Kateřina Šimková, Michal Brodec, Tomáš Dvořan, David Zelinka, Iveta Pažoutová, Silvie Janáková, Renáta Nováková, Ladislav Koucký.
Spoluzakladatel a autor interiéru Václav Haupt.

Vydalo DIVADLO UNGELT s.r.o., Nový Svět 78/5, Praha 1 –
Hradčany / leden 2013 / Sezóna 2012-2013 /
Program připravili: Milan Hein, Pavel Ondruch, Linda Pajić.
Překlad árii: PhDr. Marie Kronbergerová, Ph.D.
Foto Marie Krbová.

DIVADLOUNGELT
KAMENNÁ SCÉNA | LETNÍ SCÉNA